

**Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. července 2015 – Evropská komise v. Italská republika**

(Věc C-653/13) <sup>(1)</sup>

**„Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2006/12/ES — Články 4 a 5 — Nakládání s odpady — Region Kampánie — Rozsudek Soudního dvora — Určení nesplnění povinnosti — Částečné neprovedení rozsudku — Článek 260 odst. 2 SFEU — Peněžní sankce — Penále — Paušální částka“**

(2015/C 311/06)

Jednací jazyk: italština

**Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Recchia a E. Sanfrutos Cano, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

**Výrok**

- 1) Italská republika tím, že nepřijala všechna opatření nezbytná k provedení rozsudku Komise v. Itálie (C-297/08, EU:C:2010:115), nesplnila povinnosti, které pro ni plynou z čl. 260 odst. 1 SFEU.
- 2) Italské republice se ukládá, aby uhradila Evropské komisi na účet „Vlastní zdroje Evropské unie“ penále 120 000 eur za každý den prodlení s provedením nezbytných opatření k zajištění souladu s rozsudkem Komise v. Itálie (C-297/08, EU:C:2010:115) ode dne vyhlášení tohoto rozsudku až do plného provedení rozsudku Komise v. Itálie (C-297/08, EU:C:2010:115).
- 3) Italské republice se ukládá, aby uhradila Evropské komisi na účet „Vlastní zdroje Evropské unie“ paušální částku ve výši 20 milionů eur.
- 4) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 93, 29.3.2014.

**Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. července 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Diageo Brands BV v. Simiramida-04 EOOD**

(Věc C-681/13) <sup>(1)</sup>

**„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Uznávání a výkon rozhodnutí — Důvody odmítnutí — Porušení veřejného pořádku státu, v němž se o uznání žádá — Rozhodnutí vydané soudem jiného členského státu, které je v rozporu s unijním právem v oblasti ochranných známek — Směrnice 2004/48/ES — Dodržování práv duševního vlastnictví — Náklady řízení“**

(2015/C 311/07)

Jednací jazyk: nizozemština

**Předkládající soud**

Hoge Raad der Nederlanden

**Účastnice původního řízení**

Žalobkyně: Diagoe Brands BV

Žalovaná: Simiramida-04 EOOD

**Výrok**

- 1) Článek 34 bod 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že rozhodnutí vydané v jednom členském státě je v rozporu s unijním právem, neodůvodňuje, aby toto rozhodnutí nebylo uznáno v jiném členském státě z důvodu, že je v rozporu s veřejným pořádkem tohoto státu, pokud uplatňované právní pochybení nepředstavuje zjevné porušení právního pravidla, které je v unijním právním řádu, a tedy v právním řádu členského státu, v němž se o uznání žádá, považováno za zásadní, nebo práva, které je v těchto právních řádech uznáváno za základní. Tak tomu není v případě nesprávného použití takového ustanovení, jako je čl. 5 odst. 3 směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách, ve znění Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992.

Když soud státu, v němž se o uznání žádá, ověřuje, zda mohlo dojít ke zjevnému porušení veřejného pořádku tohoto státu, musí zohlednit skutečnost, že s výhradou zvláštních okolností, jež by využití opravných prostředků v členském státě původu příliš ztížily nebo znemožnily, jsou právní subjekty povinny využít v tomto členském státě všechny dostupné opravné prostředky, aby předem zabránily takovému porušení.

- 2) Článek 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví musí být vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na náklady řízení vynaložené účastníky řízení v rámci žaloby podané v jednom členském státě, která zní na náhradu škody způsobené zabavením zboží v jiném členském státě, jehož cílem bylo předejít porušení práva duševního vlastnictví, když v rámci této žaloby na náhradu škody vyvstává otázka uznání rozhodnutí vydaného v tomto jiném členském státě, ve kterém je konstatována neodůvodněná povaha tohoto zabavení.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 71, 8.3.2014.

---

**Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. července 2015 – Evropská komise v. Rusal Armenal ZAO, Rada Evropské unie**

(Věc C-21/14 P) (<sup>1</sup>)

**„Kasační opravný prostředek — Dumping — Dovoz některých hliníkových fólií pocházejících z Arménie, Brazílie a Číny — Přistoupení Arménské republiky ke Světové obchodní organizaci (WTO) — Článek 2 odst. 7 nařízení (ES) č. 384/96 — Slučitelnost s Dohodou o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (GATT)“**

(2015/C 311/08)

Jednací jazyk: angličtina

**Účastníci řízení**

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland, M. França a T. Maxian Rusche, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Rusal Armenal ZAO (zástupce: B. Evtimov, avokat), Rada Evropské unie (zástupci: S. Boelaert a J.-P. Hix, zmocněnci, ve spolupráci s B. O'Connorem, Solicitor, S. Gubel, advokát)

Vedlejší účastník podporující navrhovatelku: Evropský parlament (zástupci: D. Warin a A. Auersperger Matić, zmocněnci)